

OPĆI PODACI I KONTAKT PRISTUPNIKA/PRISTUPNICE:		
IME I PREZIME PRISTUPNIKA ILI PRISTUPNICE:	JANJA RICOV	
SASTAVNICA:	SVEUČILIŠTE U ZAGREBU	
Naziv studija:	Poslijediplomski doktorski studij na Kineziološkom fakultetu	
Matični broj studenta:	0034084394	
Odobranje teme za stjecanje doktorata znanosti: (molimo zacrtati polje)	☒ u okviru dokorskog studija	☐ izvan dokorskog studija ☐ na temelju znanstvenih dostignuća
Ime i prezime majke i/ili oca:	LUKA SUČIĆ	
Datum i mjesto rođenja:	01.10.1962. Prisoje, BIH	
Adresa:	Zinke Kunc 1, Zagreb	
Telefon/mobitel:	098/353-172	
e-pošta:	jricov@zgsport.hr	
ŽIVOTOPIS PRISTUPNIKA/PRISTUPNICE:		
Obrazovanje (kronološki od novijeg k starijem datumu):	2017. Upisan doktorski studij na Kineziološkom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu 1981. - 1985. Ekonomski fakultet Sveučilišta u Zagrebu Dodatno obrazovanje: Modeliranje baza podataka Projektiranje informacijskih sustava Certifikat unutarnjeg revizora u javnom sektoru (Ministarstvo financija)	
Radno iskustvo (kronološki od novijeg k starijem datumu):	2014. - do danas Pomoćnik glavnog tajnika za financije u Sportskom savezu Grada Zagreba Voditelj unutarnje revizije ZŠS-a Unutarnji revizor ZŠS-a Pomoćnik glavnog tajnika za športski program i plan ZŠS-a Rukovoditelj informatike, programa, plana i analize ZŠS-a Voditelj informatike u Zagrebačkom športskom savezu Projektant - programer Hrvatski športski savez - Služba razvoja Projektant - programer SOFK-a Hrvatske - Plan i informatika 1986. Projektant - programer u USIZ-u Zagreb - Plan i informatika	
Popis radova i aktivnih sudjelovanja na kongresima:	Ricov, J.; Blažun, V.; Matošević, M.: Sports recreation as a public need in sport of the City of Zagreb, 2018. 14. Međunarodna znanstvena konferencija 2018. Sports Kinetiks Ricov, J.; Blažun, V.; Matošević, M.: Financiranje programa sportske rekreacije iz Proračuna Grada Zagreba, 2018., Ljetna škola kineziologa: stručno izlaganje Blažun, V.; Ricov, J., Matošević, M.: Sufinanciranje sportskih priredbi i manifestacija iz proračuna Grada Zagreba, 2018, Ljetna škola kineziologa, stručni članak Ricov, J., Rozijan, F., Blažun, V.: Povezanosti korištenja instagrama i tjelesnog vježbanja kod srednjoškolske populacije, 2019. Ljetna škola kineziologa, znanstveni rad Ricov, J., Rozijan, F., Razlike u tjelesnoj aktivnosti srednjoškolaca, 2019., 5. Međunarodna znanstvena konferencija, Novi Sad, znanstveni rad - abstract	
NASLOV PREDLOŽENE TEME		
Hrvatski:	Analiza učinaka financiranja sportskih programa kroz javna sredstva 4 veća hrvatska grada u 3 grupe olimpijskih sportova	
Engleski:	Analysis of the effects of financing sports programs through public funds of 4 major Croatian cities in 3 Olympic sports groups	

Jezik na kojem će se pisati rad:	Hrvatski jezik		
Područje ili polje:	Kineziološka rekreacija		
PREDLOŽENI ILI POTENCIJALNI MENTOR(I)^a			
	TITULA, IME I PREZIME:	USTANOVA:	E-POŠTA:
Mentor 1:	Dr.sc. Zrinko Čustonja	Kineziološki fakultet	zrinko.custonja@kif.hr
Mentor 2:	Dr.sc. Sanela Škorić	Kineziološki fakultet	sanela.skoric@kif.hr
KOMPETENCIJE MENTORA - popis do 5 objavljenih relevantnih radova u zadnjih 5 godina^b			
Mentor 1: Ime i prezime	<ol style="list-style-type: none"> Čustonja Z., Škorić S., (2011.), Winning medals at the Olympic games – does Croatia have any chance?- Kinesiology, 43, str. 153-163 Škorić S., Bartoluci M., Čustonja Z. (2012), Public financing in Croatian sport , Financial Theory & Practice 36(2), str. 180-197. ISSN: 1846-887X; UDC: 796; JEL: H41, H76, L83; doi: 10.3326/fintp.36.2.3 Škegro D.; Čustonja Z.; Milanović D., (2016) Quantitative analysis of sport coaches status // 5. međunarodni znanstveni simpozij Gospodarstvo Istočne hrvatske – vizija i razvoj / Mašek Tonković, Anka (ur.). Osijek: Sveučilište Josipa Jurja Strossmayera Osijek ; Ekonomski fakultet Osijek, 2016. str. 552-559 Škegro, D.; Čustonja, Z.; Bok, D. (2017), Differences among coaches in planning and programing according to education level // Proceedings book of 8th International Scientific Conference on Kinesiology / Zagreb: Sveučilište u Zagrebu Kineziološki fakultet, 2017. Škegro D.; Milanović D.; Čustonja Z. (2018), Differences among Croatian coaches' workload in different sports according to specific professional activities // 14th International Scientific Conference of Sport Kinetics 2018 "Movement in Human Life and Health": 228-232 415-419 		
Mentor 2: Ime i prezime	<ol style="list-style-type: none"> Škorić, S., Bartoluci, M. (2015). Financing Croatian sport organisations in time of economic crisis. Studia Sportiva, str. 259-266. ISSN: 1802-7679 Škorić, S. i Bartoluci, M. (2014). Planning in the Croatian national sport federations, Kinesiology 46, Suppl. 1; September 2014, str. 119-125. ISSN: 1331-1441 (Print); ISSN: 1848-638X (Online) Škorić, S., Bartoluci, M. i Čustonja, Z. (2012). Public financing in Croatian sport, Financial Theory & Practice 36(2), str. 180-197. ISSN: 1846-887X; UDC: 796; JEL: H41, H76, L83; doi: 10.3326/fintp.36.2.3 Škorić, S. i Bartoluci, M. (2012). Sport in Croatia. U: Claude Sobry (ur.) Sports Governance in the World: A Socio-Historic Approach, Volume II: The Transition in Central and Eastern European Sport (str. 39-61). Paris: Éditions Le Manuscrit. EAN: 9782304038729 (livre imprimé) Škorić, S. i Hodak, Z. (2011). The system of sports financing and management in the Republic of Croatia, Zbornik radova Ekonomskog fakulteta u Rijeci – časopis za ekonomsku teoriju i praksu / Proceedings of Rijeka Faculty of Economics – Journal of economics and business, 29(2), str. 443-464. ISSN: 1331-8004; 1846-7520 (Online); UDC rada: 796:336.581; 		
OBRAZLOŽENJE TEME:			

<p>Sažetak na hrvatskom jeziku (maksimalno 1000 znakova s praznim mjestima):</p>	<p>Cilj ovog istraživanja je utvrditi učinak ulaganja javnih sredstava 4 najveća grada na ostvarene uspjehe u 15 olimpijskih sportova u posljednjih 4 godine. Utvrdit će se kako uložena sredstva i njihova struktura (1. troškovi korištenja sportskih objekata, 2. stručni rad trenera, 3. troškovi natjecanja, 4. razvojni programi za mlade sportaše) utječe na ostvarene rezultate u službenim natjecanjima mjereno brojem kategoriziranih sportaša I., II. i III. kategorije te na broj sportaša u sustavu natjecanja u 5 ekipnih, 4 borilačka i 6 individualnih olimpijskih sportova. Brojna prethodna istraživanja su utvrdila kako su ključni pokretači sportskog uspjeha područja financiranja sporta, potpora za rad sportskih trenera, sportska infrastruktura te organizacijska struktura odnosno razvojna politika sporta. Rezultati istraživanja bi trebali pokazati jesu li dosadašnji modeli financiranja efikasni te hoće li dobiveni rezultati ukazati na potrebu dorade ili izmjene postojećih modela, ali i povećati interes za ovakvu vrstu istraživanja u sustavu sporta.</p>
<p>Sažetak na engleskom jeziku (maksimalno 1000 znakova s praznim mjestima):</p>	<p>The aim of this research is to determine the impact of public funding of the 4 largest local government units on the achievements in 15 Olympic sports in the last 4 years. It will be determined how the funds invested and their structure (1st costs of using sports facilities, 2nd professional training of coaches, 3rd costs of competitions, 4th development programs for young athletes) affect the results achieved in official competitions. Results will be measured by the number of categorized athletes of I., II. and III. categories, and the number of athletes in the competition system in 5 team, 4 martial arts and 6 individual Olympic sports. Numerous previous studies have identified that the key indicators of sporting success are sports funding, financial support for the work of sports coaches, sports infrastructure and the organizational structure and development policy of sports. The results of the research should show whether the current models of financing are effective and whether the results obtained indicate the need for refinement or modification of existing models, but also increase the interest for this type of research in the sports system.</p>
<p>Uvod i pregled dosadašnjih istraživanja (maksimalno 7000 znakova s praznim mjestima)</p>	
<p>Istraživanja pokazuju da mnoge vlade i nacionalne sportske organizacije u potrazi za međunarodnim (olimpijskim) uspjehom svoje zemlje troše sve više novca (Green i Houlihan, 2005; Houlihan i Green 2008; De Bosscher i sur. 2006; De Bosscher i sur. 2009; De Bosscher i sur. 2010; De Bosscher i sur. 2015), ali se istovremeno prema De Boscher i sur. (2018.a) raspodjeli proračunskih sredstava za sport koji je u nadležnosti upravljačkih struktura u sportu pridaje malo pozornosti. Posljedično, kako ističu De Bosscher i sur. 2015, nema garancije da više uloženi novca rezultira i s više ostvarenih sportskih uspjeha. Učinkovita politika upravljanja u sportu može rezultirati s više olimpijskih medalja, odnosno s većim brojem uspješnih sportaša i kod ekonomski slabije razvijenih zemalja odnosno kod zemalja s nižim brojem stanovnika, Matros i Namoro 2004. De Bosscheru i sur. 2006, čimbenike koji utječu na međunarodni sportski uspjeh zemlje svrstavaju u tri razine: <i>makro razina</i> (broj stanovnika, bogatstvo zemlje, društveni i kulturni kontekst u kojem ljudi žive, stupanj urbanizacije, zemljopisne i klimatske varijacije, politički sustav i sl.), <i>mezo razina</i> (državna politika i sportska politika: financiranje sporta, organizacija sporta, mogućnost sudjelovanja stanovništva u sportskim aktivnostima kroz razne organizirane oblike sudjelovanja, dostupnost sportskih objekata, identifikacija sportskih talenata, skrb o sportašima i njihovom zdravlju, i sl.), te <i>mikro razina</i> (genetske osobine, motiviranost sportaša i njihovo okruženje (roditelji, prijatelji, treneri)). Premda su čimbenici međusobno povezani De Bosscher i sur. 2006, ističu kako se na čimbenike makro i mikro razine (npr. broj stanovnika, klima, genetske osobine sportaša i dr.) u najvećoj mjeri ne može utjecati te da utjecaj čimbenika na makro razini na sportske uspjehe ostaje visokih 45 -50% Martin i sur. 2005. Najveći utjecaj moguć je na čimbenike mezo razine, a koji su u nadležnosti sportskih i državnih politika (javna potpora kroz proračun) (De Bosscher i sur. 2006; De Bosscher, De Knop, Van Bottenburg, Shibli, i Bingham, 2009; De Bosscher, Shibli, Van Bottenburg, De Knop i Truyens, 2010; De Bosscher, Shibli, Westerbeek i Van Bottenburg, 2015; De Bosscher, 2018).</p> <p>Larose i Haggerty 1996 utvrdili su devet kategorija važnih čimbenika koji određuju međunarodni sportski uspjeh te zaključili da ne postoji jedan model čimbenika koji dovodi do sportskog uspjeha. Clumpner 1994 koristi Broom'sov rad iz 1991. te je proširio tri glavna čimbenika s pomoćnim čimbenicima na mikro razini (motivirani sportaši), makro razini (velika raznolikost stanovništva) i mezo razini (cjelodnevni trening, dobro osposobljeni treneri zaposleni na puno radno vrijeme, sportska medicinska podrška, mogućnost nastupa na međunarodnim natjecanjima, rano uočavanje talenta, sport za sve, dobra komunikacijska mreža i kontinuirani razvoj sustava). Studije Clumpner, 1994; Green i Oakley, 2001; Larose i Haggerty, 1996 čine osnovu za stvaranje univerzalnog modela čimbenika za objašnjavanje međunarodnog sportskog uspjeha na mezo razini, ali niti jedan nije mogao biti empirijski testiran te Green i Oakley 2001 zaključuju da su potrebna daljnja istraživanja.</p> <p>Sve je više istraživanja koja pokušavaju dati odgovor na pitanje zašto su neke zemlje uspješnije na međunarodnim sportskim natjecanjima od drugih zemalja te na koji način državna i sportska politika svojim odlukama (koliko će sredstava izdvojiti za sport i u što će ih uložiti) može donijeti komparativnu prednost sportašima jedne zemlje u odnosu na sportaše iz drugih zemalja (s obzirom na sve sličnije modele nacionalnih sustava) (npr. Matros i Namoro, 2004, Green i Houlihan, 2005; De Knop, De Bosscher i Leblíčq, 2004; Digel, Burk i Fahrner, 2006; Houlihan i Green, 2008; Sotiriadou i De Bosscher, 2017; De Bosscher i sur. 2006; De Bosscher i</p>	

sur. 2009; De Bosscher i sur. 2010; De Bosscher i sur. 2015; De Bosscher, 2018). Green i Houlihan 2005 smatraju da su četiri ključna čimbenika koja utječu na međunarodni sportski uspjeh: najsuvremeniji sportski objekti, financijska potpora za treniranje u punom radnom vremenu, razvijena sportska znanost i medicina te orijentacija na olimpijske sportove. Oni zaključuju da sve veća globalna konkurencija potiče sve veći broj zemalja na usvajanje strateških pristupa razvoju vrhunskih sportaša, ali s ciljem da se razlikuju od konkurentskih zemalja na način da sofisticirano pronadu i iskoriste svoje komparativne prednosti. Najznačajnija istraživanja na ovu temu su istraživanja De Bosscher i sur., koja se kontinuirano provode od 2006. godine. (De Bosscher i sur. 2006; De Bosscher i sur. 2009; De Bosscher i sur. 2010; De Bosscher i sur. 2015; De Bosscher, 2018). Prema tim istraživanjima čimbenici međunarodnog sportskog uspjeha, a koji su pod utjecajem državne i sportske politike, mogu se grupirati u devet ključnih područja ili stupova i to: financijska potpora; integrirani pristup razvoju politike; baza i sudjelovanje u sportskim aktivnostima; identifikacija talenata i sustav razvoja sportaša; podrška sportašima tijekom i nakon sportske karijere; sportska infrastruktura za trening; osposobljavanje i razvoj trenera; domaća i međunarodna natjecanja, znanstvena istraživanja. Navedena istraživanja ukazuju kako su ključni pokretači sportskog uspjeha područja financiranja sporta, potpora za rad sportskih trenera, sportska infrastruktura te organizacijska struktura odnosno razvojna politika sporta. Postoji više čimbenika koji utječu na odluku upravljačkih struktura u sportu svake zemlje prilikom određivanja prioriteta u financiranju nekih sportova u odnosu na druge sportove - geografski, politički, kulturni i sl. (De Bosscher i sur. 2018.a). Usmjeravanje financiranja na mali broj sportova u kojima zemlja ima najveće šanse za osvajanje medalja sve više prevladava (Bostock, Crowther, Ridley-Duff i Breese, 2017), a prioritetni sportovi se često više financiraju na štetu drugih sportova De Boscher i sur. 2018.a. Prethodna istraživanja na temu čimbenika koji utječu na sportske uspjehe odnosno financiranje sporta u Republici Hrvatskoj (Škorić i Hodak, 2011; Čustonja i Škorić 2011; Bronić i sur. 2012; Škorić, Bartoluci, Čustonja 2012), su zanimljivi ali se marginalno dotiču financiranja sporta na razinama jedinica lokalne samouprave odnosno pojedinih gradova. Također, ne dovode u vezu iznose financiranja s učincima tog financiranja odnosno čimbenicima koji međunarodni autori prepoznaju kao čimbenike mezo razine uspješnosti u sportu. Sva naprijed navedena istraživanja bave se temom ulaganja financijskih sredstava u sport na državnom nivou uz izuzetak De Bosscher koja uzima primjer regije u Belgiji, ali su ti primjeri rijetko upotrebljivi u drugim državama zbog specifičnosti teritorijalnog ustroja Belgije. U Češkoj i Slovačkoj (Nemec i sur. 2013; Pavlik i sur. 2013) su rađena istraživanja u kojoj su sumarno iskazani i državna i lokalna razina bez strukture programa. Efikasnost ulaganja pojedinih gradova u sportske objekte prisutno je u literaturi (Breuer 2006, Liu, Y. i sur. 2007, Mason i sur. 2008, Popelka 2015) ali se manje bave temom vrhunskog sporta (više kroz klupski model korištenja ili korištenja u modelu sport za sve). Uloge lokalnih autoriteta ramatraju Vos i sur. 2016; Wicker i sur. 2013; Časlavova i sur. 2005 analiziraju poziciju sportskih klubova s aspekta pomoći lokalnih vlasti. Doprinos uspjehu jedne zemlje kroz osiguranje osnovnih uvjeta za trening i natjecanje sportaša od strane lokalnih sredina nazire se usputno. Više autora bavilo se temom sportskih objekata kao preduvjeta za vrhunske sportske domete, gdje su sami sportaši istakli kako najznačajniji element njihovog sportskog uspjeha predstavlja dostupnost, raspoloživost i kvaliteta sportskih objekata (Green i Houlihan, 2005; Oakley i Green, 2001, Green i Oakley 2001, Gibbson i sur. 2003, Larose i Haggerty, 1996, De Bosscher i De Knop, 2002. i 2004. i drugi). Osiguranje sredstava za rad trenera (u punom radnom vremenu) također je jedna od bitnih pretpostavki sportskog uspjeha (Larose i Haggerty 1996, Broom, 1986, Buggel, 1986, Clumpner, 1994, Green i Houlihan, 2005, Duggy i sur. 2001, De Bosscher i De Knop 2002. i 2004). Financijska potpora za sudjelovanje u natjecanjima nacionalne i međunarodne razine također je ključan faktor uspjeha (Bernard i Busse, 2000, Johnoson i Ali, 2002, Kuper i Sterken, 2003, Green i Houlihan, 2005, De Boscher i De Knop 2002. i 2004).

Cilj i hipoteze istraživanja (maksimalno 700 znakova s praznim mjestima)

Cilj ovog istraživanja je utvrditi učinak ulaganja javnih sredstava 4 najveće jedinice lokalne samouprave na ostvarene uspjehe u 15 olimpijskih sportova u posljednjih 4 godine. Utvrdit će se kako uložena sredstva i njihova struktura (1. troškovi korištenja sportskih objekata, 2. troškovi stručnog rada trenera, 3. troškovi natjecanja i 4. troškovi razvojnih programa za mlade sportaše) utječu na ostvarene rezultate u službenim natjecanjima mjereno brojem kategoriziranih sportaša I., II. i III. kategorije, te na broj sportaša u sustavu natjecanja u 5 ekipnih, 4 borilačka te 6 individualnih olimpijskih sportova.

U istraživanju su postavljene slijedeće hipoteze:

H1: Postoji statistička značajna povezanost između izdvajanja sredstava iz proračuna gradova za programsko korištenje sportskih objekata, stručnog rada, natjecanja te razvojnih programa mladih i parametara sportske kvalitete mjenog kategoriziranim sportašima I., II. i III. kategorije, te masovnosti sporta mjenenih brojem registriranih aktivnih sportaša i broja klubova kod 5 olimpijskih ekipnih sportova.

H2: Postoji statistička značajna povezanost između izdvajanja sredstava iz proračuna gradova za programsko korištenje sportskih objekata, stručnog rada, natjecanja te razvojnih programa mladih i parametara sportske kvalitete mjenog kategoriziranim sportašima I., II. i III. kategorije, te masovnosti sporta mjenenih brojem registriranih aktivnih sportaša i broja klubova kod 4 olimpijska borilačka sporta.

H3: Postoji statistička značajna povezanost između izdvajanja sredstava iz proračuna gradova za programsko korištenje sportskih objekata, stručnog rada, natjecanja te razvojnih programa mladih i parametara sportske kvalitete mjenog kategoriziranim sportašima I., II. i III. kategorije, te masovnosti sporta mjenenih brojem registriranih aktivnih sportaša i broja klubova kod 6 olimpijskih individualnih sportova.

H4: Postoji statički značajna razlika u učincima financijskih ulaganja između promatranih gradova.

Materijal, metodologija i plan istraživanja (maksimalno 6500 znakova s praznim mjestima)

Sustav financiranja natjecateljskog sporta na lokalnoj razini u RH organiziran je tako da se sredstva koja gradovi izdvajaju za sport svake godine planiraju u gradskom proračunu i doznavaaju sportskoj zajednici na račun.

Sportske zajednice predstavljaju udruženja udruga i gradskih sportskih saveza koji su na svom području zaduženi za provođenje Programa javnih potreba sporta lokalne razine kao što su: usklađivanja aktivnosti svojih članova, poticanje i promicanje sporta, objedinjavanje i usklađivanje programa sporta, predlaganje programa javnih potreba u sportu i sudjelovanje u njegovom provođenju, razvoj sporta, skrb o kategoriziranim sportašima, stvaranje uvjeta za njihove pripreme za međunarodna natjecanja i olimpijske igre, skrb o stručnom radu u sportu i skrb o javnim sportskim građevinama.

Uzorak ispitanika:

Istraživanjem će biti obuhvaćeno 5 ekipnih (nogomet, košarka, rukomet, vaterpolo i odbojka), 4 borilačka (taekwondo, judo, boks i karate), te 6 ostalih olimpijskih individualnih sportova (atletika, gimnastika, plivanje, tenis, streljaštvo i veslanje) čiji su sportaši i klubovi financirani iz sredstava gradskog proračuna, uz uvjet da su odabrani sportovi sufinancirani u svakom od gradova. U uzorak su odabrani sportovi u kojima su od 1992. do 2016. godine na ljetnim olimpijskim igrama sportaši osvojili olimpijske medalje uz izuzetak jedriličarstva (za koji u kontinentalnim gradovima ne postoje uvjeti za treniranje) te dizanje utega (koji je razvijen u jednom gradu te su obadje medalje rezultat jednog sportaša koji nije rezultat rada na lokalnoj razini sporta). U uzorak ispitanika uključeni su nogomet, odbojka i judo zbog tradicije, raširenosti i važnosti te karate koji na slijedećim Olimpijskim igrama u Tokiju ulazi u program OL, a dosadašnji međunarodni rezultati ga svrstavaju u sam vrh uspješnosti sportova. Odabir gradova obavljen je po kriteriju broja stanovnika koji prelaze preko 100.000 stanovnika, preko 250 klubova i preko 5000 aktivnih sportaša u sustavu natjecanja, odnosno predstavljaju četiri najrazvijenije lokalne sportske zajednice u Republici Hrvatskoj – Zagreb, Split, Rijeka i Osijek.

Varijable:

Prediktorske varijable čine pojedine vrste troškova: 1. troškovi korištenja sportskih objekata, 2. troškovi stručnog rad trenera, 3. troškovi natjecanja i 4. troškovi razvojnih programi za mlade sportaše. Kriterijske varijable su broj kategoriziranih sportaša (I. do III. kategorije) i broj aktivnih sportaša u sustavima natjecanja.

Varijabla troškovi korištenja sportskih objekata (1.) sadrži izdvajanje financijskih sredstava za sportske objekte kojima upravljaju ustanove ili trgovačka društva osnovane od strane gradova, u kojem su osigurani sati za trening i natjecanja sportaša (iznosi tih sredstava su procjene lokalnih zajednica), sredstva za korištenje školskih objekata (osnovne, srednje i visokoškolske institucije), te sredstva za druge sportske objekte kojima upravljaju klubovi ili gradski savezi (bilo da su dobiveni od gradova na upravljanje, bilo da su iznajmljeni od fizičkih ili pravnih osoba).

Varijabla troškovi stručni rad (2.) predstavlja izdvajanje financijskih sredstava za plaće trenera i za povremeni stručni rad trenera (troškovi volontiranja ili drugi oblici povremenog angažmana trenera i drugih stručnih osoba uključenih u trening sportaša).

Varijabla troškovi natjecanja (3.) predstavlja u najvećoj mjeri troškove domaćih natjecanja (prvenstva RH i gradskih ili županijskih natjecanja, ali i jednim dijelom međunarodnih natjecanja (europska ligaška natjecanja)).

Varijabla razvojni programi mladih sportaša (4.) sadrži više vrsta troškova sa ciljem razvoja karijere mladih sportaša.

Podatke o izdvajanju financijskih sredstava po pojedinoj vrsti troška prikupiti će se od strane lokalnih sportskih zajednica gradova koji su predmet istraživanja.

Broj sportaša uključen u sustave natjecanja također će se prikupiti od lokalnih zajednica, kao i broj kategoriziranih sportaša. Kategorizacija sportaša za I. i II. kategoriju preuzima se od sportskih zajednica, a na temelju izdanih rješenja HOO-a kao javne isprave, dok će se kod III. kategorije kombinirati sa izdanim rješenjima HOO i procjenom broja sudionika u sustavu domaćih liga u ekipnim sportovima prema osvojenim mjestima u nacionalnim prvenstvima i kupovima, a prema kriterijima Kategorizacije sportaša III. kategorije HOO-a. Istraživanje će obuhvatiti izdvajanja sredstava i rezultata u 2016., 2017., 2018. i 2019. godini.

Metode istraživanja i obrade podataka:

U obradi dobivenih podataka koristiti će se multivarijatne i univarijatne analize u programskim paketima Statistica i SPSS. Izračunat će se osnovni statistički parametri (aritmetičke sredine, standardne devijacije) i ispitati normalnosti distribucija frekvencija (Kolmogorov-Smirnov i/ili Shapiro-Wilkov test) za sve varijable. Razlike između gradova i sportova, za svaku varijablu posebno, ispitat će se primjenom T testa za nezavisne uzorke i/ili jednofaktorske analize varijance (ANOVA), odnosno Mann-Whitneyevim i/ili Kruskal-Wallisovim testom, ovisno o normalnosti distribucija frekvencija tih varijabli. Za izračunavanje povezanosti između varijabli koristit će se Pearsonov koeficijent korelacija ili Spearmanov koeficijent rang korelacija, ovisno o normalnosti distribucije frekvencija promatranih varijabli.

Za izračunavanje razlika (hipoteza H4) između gradova i sportova na multi varijantnoj razini koristit će se diskriminacijska analiza i multivarijatna analiza varijance (MANOVA).

Višestruka regresijska analiza (multipla regresija) koristit će se u obradi podataka za hipoteze: H1, H2 i H3 u dvije faze:

Prva faza

- za svaki grad provest će se višestruka (multipla) regresijska analiza gdje će skup prediktorskih varijabli činiti pojedine vrste troškova (1. troškovi korištenja sportskih objekata, 2. stručni rad trenera, 3. troškovi natjecanja, 4. razvojni programi za mlade sportaše), a kriterijske varijable će biti broj kategoriziranih sportaša (I. do III. kategorije) i broj uključenih sportaša u sustave natjecanja, posebno u 5 ekipnih, 4 borilačka i 6 individualnih olimpijskih sportova.

Druga faza

- s ciljem utvrđivanja udjela odnosno doprinosa svake pojedine vrste troška u ostvarivanju sportske kvalitete odnosno masovnosti (uključenosti) izračunat će se regresijski koeficijenti između svake prediktorske varijable i kriterija kod 5 ekipnih, 4 borilačka i 6 individualnih olimpijskih sportova.

Očekivani znanstveni doprinos predloženog istraživanja (maksimalno 500 znakova s praznim mjestima)

Istražit će se utjecaj dosadašnjih modela ulaganja u pojedine sportske programe iz sredstava gradskih proračuna na uspješnost sportaša na službenim natjecanjima, kroz mjeru sportske uspješnosti - kategorizaciju sportaša koju se može ostvariti osvajanjem nacionalnih i međunarodnih medalja, te ukupan broj uključenih sportaša u sustave natjecanja, a sve na primjeru najkvalitetnijih sportova (tri grupe 5-4-6 olimpijskih sportova) u 4 veća hrvatska grada. Razvit će se novi model za obradu i analizu podataka vezanih za efekte financijskih ulaganja u sportske programe na lokalnoj razini. Rezultati istraživanja bi trebali pokazati jesu li dosadašnji modeli financiranja efikasni, te hoće li dobiveni rezultati ukazati na potrebu dorade ili izmjene postojećih modela, ali i povećati interes za ovakvu vrstu istraživanja u sustavu sporta.

Popis citirane literature (maksimalno 30 referenci)

1. Bernard, A.B. i Busse, M.R. (2000.). Who wins the Olympic Games: Economic development and medal totals. Yale School of Management Working Paper No. ES-03; Amos Tuck School of Business Working Paper No. 00-02. <http://dx.doi.org/10.2139/ssrn.246937>
2. Bostock, J., Crowther, P., Ridley-Duff, R., & Breese, R. (2017.). No plan B: The Achilles heel of high performance sport management. *European Sport Management Quarterly*, 18(1), 25–46. doi:10. 1080/16184742.2017.1364553.
3. Breuer, C., Hallmann, K., Wicker, P., Feiler, S., (2006.) Financing of sport Facilities in Germany
4. Bronić, M. i sur. (2012.). Financiranje sporta u Republici Hrvatskoj s usporednim prikazom financiranja u Europskoj uniji: istraživački projekt. Zagreb: Institut za javne financije. Dostupno na: <http://sdus.hr/media/1050/financiranje.pdf>.
5. Broom, E.F. (1986.). Funding the development of the Olympic athletes: a comparison of programs in Selected Western and socialist countries. *Proceedings of the third International Seminar on comparative physical education and sport* (str. 21-24). Champaign: Human kinetics.
6. Broom, E.F. (1991.). Lifestyles of Aspiring High Performance Athletes: a comparison of national models. *Journal of Comparative Physical Education and Sport*, 8(2), 24-54.
7. Buggel, E. (1986.). The development of Sport in the German Democratic Republic: 1950-1985. *Proceedings of the third International Seminar on comparative physical education and sport* (str. 37-53). Champaign: Human kinetics.
8. Clumpner, R.A. (1994.). 21st century success in international competition. U R. Wilcox (ur.), *Sport in the global village* (str. 298-303). Morgantown: WV: FIT.
9. Časlavova, E., Berka P., (2005.) The financial management of sports clubs in the Czech Republic, *The Financial Management of Sports, Kineziology* (2005.)
10. Čustonja, Z. i Škorić, S. (2011) Winning medals at the Olympic games – does Croatia have any chance?, *Kinesiology*, 43 (2011), str. 153-163
11. De Bosscher, V. (2018.). A mixed methods approach to compare elite sport policies of nations. A critical reflection on the use of composite indicators in the SPLISS study. *Sport in Society*, 21(2), 331-355. DOI: 10.1080/17430437.2016.1179729.
12. De Bosscher, V., Shibli, S., & Ch. Weber, A. (2018.a). Is prioritisation of funding in elite sport effective? An analysis of the investment strategies in 16 countries. *European Sport Management Quarterly*. DOI: 10.1080/16184742.2018.1505926.
13. De Bosscher, V. De Rycke, J. (2017.). Talent development programmes: a retrospective analysis of the age and support services for talented athletes in 15 nations. *European Sport Management Quarterly*, 17(5), 590-609. DOI:10.1080/16184742.2017.1324503
14. De Bosscher, V., De Knop, P., Van Bottenburg, M., & Shibli, S. (2006.). A conceptual framework for analysing sports policy factors leading to international sporting success. *European Sport Management Quarterly*, 6(2), 185–215.
15. De Bosscher, V., De Knop, P., Van Bottenburg, M., Shibli, S., i Bingham, J. (2009.). Explaining international sporting success. An International comparison of elite sport systems and policies in six nations. *Sport Management Review*, 12, 113–136.
16. De Bosscher, V., S. Shibli, M. Van Bottenburg, P. De Knop i Truyens, J. (2010.). Developing a Methodology for Comparing the Elite Sport Systems and Policies of Nations: A Mixed Research Methods Approach. *Journal of Sport Management* 24, 467–600.
17. De Bosscher, V., Shibli, S., Westerbeek, H., i van Bottenburg, M. (2015.). Successful elite sport policies. An international comparison of the sports policy factors leading to international sporting success (SPLISS 2.0) in 15 nations. Aachen: Meyer & Mayer
18. De Knop, P, De Bosscher, V. i Leblicq, S. (2004.). *Topsportklimaat in Vlaanderen [Elite sports climate in Flanders]*. Brussels: Vrije Universiteit Brussel.
19. Digel, H., Burk, V. i Fahmer, M. (2006.). *High-performance sport. An international comparison*. Weilheim/Teck, Tubingen: Bräuer.
20. Douyin, X. (1988.). A comparative study on the competitive sports training systems in different countries. *Journal of Comparative Physical Education and Sport*, 2, 3-12.
21. Green, M., Houlihan, B. (2004.). Advocacy coalitions and elite sport policy change in Canada and the United Kingdom. *International Review for the Sociology of sport*, 39(4), 387-403
22. Green, M., Houlihan, B. (2005.). *Elite sport development. Policy learning and political priorities*. London and New York: Routledge.
23. Green, M., Oakley, B. (2001.). *Elite sport development systems and playing to win: uniformity and diversity in international approaches*. *Leisure studies*, 20, 247-267.
24. Houlihan, B. (1997.). *Sport, Policy and Politics. A comparative analysis*. London and New York: Routledge.

25. Houlihan, B. i Green, M. (2008.). Comparative Elite Sport Development. Systems, structures and public policy. London, UK: Elsevier.
26. Houlihan, B. (2013.). Commercial, political, social and cultural factors impacting on the management of high performance sport. U P. Sotiriadou, V. De Bosscher (ur.), Managing high performance sport (str. 17–29). Abingdon: Routledge.
27. Houlihan, B. i Zheng, J. (2013.). The Olympics and elite sport policy: Where will it all end? International Journal of the History of Sport, 30(4), 338–355. doi:10.1080/09523367.2013.765726.
28. Ingold, D. i Novy-Williams, E. (2016.). Money for Medals: Inside the Performance-Driven Funding of U.S. Dostupno na: <https://www.bloomberg.com/graphics/2016-olympics-usoc-return-on-investment/>.
29. Kruger, A. (1984.). To Moscow and back: international status of comparative research in regard to physical activity outside of schools. Proceedings of the 4th international seminar on comparative physical education and sport (str. 213-227). Malente-Kiel, West Germany
30. Kuper, G.H. i Sterken, E. (2003.). Olympic Participation and Performance Since 1896. Research Report, No. 03C19. Graduate School/Research Institute Systems, Organisations and Management, University of Groningen.
31. Larose, K., i Haggerty, T.R. (1996.). Factors associated with national Olympic success: an exploratory study [non published Masters thesis]. Universiteit Brunswick, Canada.
32. Liu, Y., Taylor P., Shibli, S. (2007.) The operational efficiency of English public sport facilities, Managing Leisure
33. Martin S. Arin, K. P., Palakshappa, N. N. & Chetty, S. (2005.) Do elite sports systems mean more Olympic medals?
34. Mason, D., Humphreys, B. Mondello, M., Rosentraub, M. Schwester R., 2008. Sport facilities, public subsidies, and urban development, NASSM 2008.
35. Matros, A. i Namoro, S. D. (2004). Economic Incentives of the Olympic Games.
36. Nemeč, J., Nemeč, M., Pavlik, M. (2013.) Financing of sports from public resources in the Czech Republic and Slovakia, Human and Social Sciences at the Common Conference, Section Financing and Accounting
37. Pavlik, M., De Vries M., (2013.)Municipal Grants for Sports and the Merits of a Voucher System in the Czech Republic
38. Popelka, J. (2015:) Providing Public Sport Facilities in post socialist times: The case of the Czech Republic, Central European Journal of Public Policy
39. Sotiriadou, P. i De Bosscher, V. (2017.). Managing high-performance sport: introduction to past, present and future considerations. European Sport Management Quarterly 18(1), 1-7. DOI: 10.1080/16184742.2017.1400225.
40. Stamm, H., & Lamprecht, M. (2001.). Sydney 2000, the best games ever? World Sport and Relationships of Structural Dependency. Summary of a paper presented at the 1st World Congress of the Sociology of Sport, Seoul, Korea. Retrieved March, 2002, from http://www.lssfb.ch/download/ISSA_Seoul.pdf.
41. Škorić, S., Hodak, Z. (2011.) Financing Croatian sport organisations in time of economic crisis. Studia Sportiva, 2015(1), str. 259-266. ISSN: 1802-7679
42. Škorić, S., Bartoluci, M. i Čustonja, Z. (2012). Public financing in Croatian sport (Preliminary communication), Financial Theory & Practice 36(2), str. 180-197. ISSN: 1846-887X; UDC: 796; JEL: H41, H76, L83; doi: 10.3326/fintp.36.2.3
43. Vos, S.B., Vandermeersche, N. H., Scheerder, J., (2016.) Balancing between coordination, cooperation and competition? A mixed - method approach for assessing the role ambiguity of local sports authorities. Interantiona Journal of Sport Policy and Politics, 8(3), 403-419. DOI: 10.1080/19406940.2015.1123756

Procjena ukupnih troškova predloženog istraživanja (u kunama)

5.000,00 kuna

IZJAVA

Odgovorno izjavljujem da nisam prijavila/o doktorsku disertaciju s istovjetnom temom ni na jednom drugom Sveučilištu.

U Zagrebu, 09. rujna 2019.

Potpis **Janja Ricov**

Ime i prezime

Napomena (po potrebi):

* Navesti mentora 2 ako se radi o interdisciplinarnom istraživanju ili ako postoji neki drugi razlog za višestruko mentorstvo

° Navesti minimalno jedan rad iz područja teme doktorskog rada (disertacije)

Molimo datoteku nazvati: DR.SC.-01 – Prezime Ime pristupnika.doc

Molimo Vas da ispunjeni Obrazac DR.SC.-01 pošaljete u elektroničkom obliku i u tiskanom obliku – potpisano - u referadu Sastavnice. Sastavnica proslijeđuje ispunjeni Obrazac DR.SC.-01 zajedno s obrascima DR.SC.-02 i DR.SC.-03 u elektroničkom obliku (e-pošta: jandric@unizg.hr) i u tiskanom obliku – potpisano i s pratećom dokumentacijom - u pisarnicu Sveučilišta u Zagrebu (Trg maršala Tita 14).

1. prof. dr. DRAGAN MILANOVIĆ

2. doc. dr. DARIO ŠVEGRO

3. EKONOMSKI FAKULTET (javit ćemo naknadno)